ΕΤΟΣ 12 — Ῥέθυμνον 23 Φεβρουαρίου 1924 — ΑΡΙΘΜΟΣ 702

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
διὰ Κρήτην ἐτησία δρ. 28
» Ἑλλάδα » » 30
» Ἀμερικὴν » δολ. 7
Δι' ἑταιρίας, Δήμους, Μονάς, Τραπέζας καὶ Λέσχας ἐτησία δραχμαὶ [illegible]

ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
1η ΣΕΛΙΣ ὁ στίχος δραχ. 4
2α » » » » 3
Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα καὶ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΑΡΚΑΔΙΟΥ | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Β. Σ. ΚΑΛΑΪΤΖΑΚΗΣ | Τιμὴ ἑκάστου φύλ. λεπτὰ 50

Ο Κ. ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΦΕΔΡΟΥΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ἔφεδροι

Ἡ Πολιτεία καθ' ὃν χρόνον χρησιμοποιοῦσα τὰς Στρατιωτικάς της Δυνάμεις διὰ τὴν ἄγρυπνον φρούρησιν τῶν ἀπειλουμένων βορείων συνόρων της ἔχει στρέψει ὁλόκληρον τὴν προσοχήν αὐτῆς εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πατρίδος μας ἐπικηρυγμένοι λησταί, φυγόδικοι, φυγόποινοι, λιποτάκται, ἀνυπότακτοι, κ.λ.π. ἀποθρασυνθέντες συνεπείᾳ τοῦ ὀλιγαρίθμου τῆς ἐν Κρήτῃ Δημοσίας Δυνάμεως ὕψωσαν θρασυτάτην τὴν κεφαλὴν λυμαινόμενοι τὴν ὕπαιθρον χώραν πρὸς μεγίστην ζημίαν καὶ τῶν φιλησύχων πολιτῶν καὶ τοῦ Δημοσίου.

Ἔφεδροι

Σεῖς ποῦ ἐτιμήσατε καὶ ἐδοξάσατε πολλὲς φορὲς τὴν Πατρίδα μας. Σεῖς ποῦ ἡ Δόξα στεφανώνει τὰ μέτωπά σας. Σεῖς διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Κρήτη ὀφείλει νὰ σεμνύνεται καὶ ὑπερηφανεύηται. Σεῖς καὶ πάλιν πρέπει νὰ φανῆτε ὅτι στὰ στήθη σας ἐμφωλεύει ἡ τιμία παληκαριά.

Ἐπικαλοῦμαι τὰ πατριωτικά σας αἰσθήματα καὶ τὴν ἀμέριστον συνδρομήν, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ μοῦ τὴν ἀρνηθῆτε. Διότι γνωρίζω ὅτι ξέρετε καλὰ ὅτι ἡ Ἑλλάδα μας διὰ νὰ ζήσῃ, προκόψῃ, καὶ στρέψει ἀπερίσπαστον τὴν προσοχήν της εἰς τοὺς ἐχθροὺς Αὐτῆς, πρέπει πρωτίστως νὰ παγιωθῇ ἡ Δημοσία ἀσφάλεια, νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἐσωτερικὴ γαλήνη καὶ ὁ Νόμος νὰ τεθῇ ὑπεράνω τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος καὶ πρὸ αὐτοῦ νὰ ὑποχωρῇ κάθε συγγενικὸς θεσμός.

Ἔφεδροι,

Σᾶς ἐξορκίζω ἐν ὀνόματι τῆς ἀγαπητῆς Πατρίδος.

Σᾶς ἐξορκίζω ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ καλῶς ἐννοουμένου συμφέροντός σας, καὶ

Σᾶς παρακαλῶ νὰ προσφέρετε καὶ τώρα ποῦ εἶναι εἰρήνη, ἀκόμη μιὰ φορά, τὰς ὑπηρεσίας σας εἰς τὴν γλυκυτέραν σας Πατρίδα διὰ νὰ μὴ ἐξακολουθῇ προσβαλλόμενον τὸ δοξασμένον ὄνομά της ἀπὸ τὰ ἀνθρωπόμορφα αὐτὰ τέρατα.

Ἐνισχύσατε τὰ ὄργανα τῆς Δημοσίας Δυνάμεως ποῦ δρῶσιν εἰς τὴν ὕπαιθρον, καταδιώκοντες τὰ κρησφύγετα τούτων.

Μέγα ζήτημα τιμῆς διὰ τοὺς ἐφέδρους Κρήτης δοξάσαντας ἐπανειλημμένως τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα, κατὰ τοὺς πολέμους νὰ μὴ ἐπιτρέψωσι παράτασιν τῆς ἐπαράτου σημερινῆς καταστάσεως ποῦ παρουσιάζει αὐτὴν ὡς χώραν ληστῶν.

Συσσωματωθῆτε καὶ βροντοφωνήσατε εἰς αὐτοὺς «Ἀλτ. ἡ βασιλεία σας ἔληξε.»

Αὐτὸ βέβαιον ὅτι ὅλοι οἱ κακοποιοί, θρασύδειλοι καὶ μικρόψυχοι οἱ ἐπιδιώκοντες ἄτιμον βίον, θὰ παραδοθοῦν, ὅταν σεῖς τὸ θελήσετε.

Περὶ αὐτοῦ εἶμαι βέβαιος, ὅπως βεβαία εἶναι καὶ ἡ Πατρίς μας ἡ ὁποία θὰ σᾶς ὀφείλει ἀκόμη ἄλλην μίαν φορὰν τὴν εὐγνωμοσύνην της καὶ ἡ ὁποία θὰ ἀποδείξῃ αὐτὴν ἐμπράκτως εἰς ἐκείνους ποῦ ἤθελον προσφέρει πραγματικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν παγίωσιν τῆς Δημοσίας ἀσφαλείας. Περὶ αὐτοῦ σᾶς δίδω ὑπόσχεσιν.

Ἔφεδροι

Ἡ Τιμὴ τῆς Κρήτης εὑρίσκεται εἰς χεῖράς σας.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς
Κρήτης
ΠΕΤ. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΙΔΕΩΝ ΚΑΙ ΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ

Ὅπου γεννᾶται μία μεγάλη ἰδέα μαζὶ μ' ἕνα μεγάλο αἴσθημα ἐκεῖ γεννᾶται καὶ μεγαλώνει καὶ ἕνας νέος μεγάλος καὶ εὔμορφος κόσμος διὰ τὸν ἄνθρωπον. Διότι ἐκεῖ γεννᾶται τότε ἡ γόνιμη φλόγα τοῦ ἡλίου καὶ τὸ θρεπτικὸν ξανθὸν φῶς τοῦ Ἀπόλλωνος μαζί. Προσφέρεται εἰς ἡμᾶς τότε ἀπὸ τὸν νέον αὐτὸν λυτρωτὴν Θεὸν τὸ εὐφραντικὸν γάλα τῆς ἀγάπης του μαζὶ μὲ τὸ θεῖον φῶς τοῦ λογισμοῦ του, διὰ νὰ χορτασθῇ ἡ ψυχή μας, ποῦ ἔχει ἀρχίσει νὰ πεινᾷ καὶ νὰ ζεσταθῇ ἡ καρδιά μας ποῦ ἀρχίζει νὰ κρυώνῃ.

Ἰδέα ἡ ὁποία δὲν θερμαίνεται ἀπὸ καμμιὰ συγκίνησιν εἶναι μιὰ φλόγα ποῦ φωτίζει μὰ δὲν θερμαίνει. Μπορεῖ νὰ δείξῃ εἰς ἡμᾶς τὸ πῶς δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν τὸν σκοπόν μας, δὲν μᾶς ὠφελεῖ ὅμως πρὸς αὐτὸν παρὰ μὲ ἕνα χέρι καχεκτικὸν ἢ μὲ μιὰ παράλυτη χειρονομία καὶ οὕτω οὐδέποτε ἢ σπανίως τὸν φθάνομεν.

Ἰδοὺ διατί τόσαι ἰδέαι περνοῦν μέσα ἀπὸ τὸ πνεῦμα μας χωρὶς ν' ἀφίνουν ἴχνη διαρκῆ: σὰν ἀποδιαβάται διαβαίνουν, σὰν ξένοι, ποῦ μετὰ μιὰ στιγμὴν τοὺς λησμονοῦμεν διότι οὔτε νὰ τοὺς κρατήσωμεν μαζί μας, ἔστω καὶ μιὰ στιγμήν, στερηθήκαμεν.

Βεβαίως πᾶσα ἰδέα εἶναι μία δύναμις καὶ συνεπῶς μία ἀπαρχὴ ἐνεργείας. Βεβαίως αἱ ἰδέαι ἀντιπροσωπεύουν τὰ ἀόρατα κίνητρα τῶν πραγμάτων. Δὲν ὀφείλει ὅμως ἡ ἰδέα ν' ἀφομοιωθῇ καὶ νὰ περιορισθῇ εἰς μίαν ἁπλῆν παράστασιν εἰς μίαν εἰκόνα παθητικήν. Αὕτη ὀφείλει νὰ καταστῇ συγκίνησις, ἐπιθυμία, πάθος, ὑποκειμενικῶς δρῶν καὶ ἀντικειμενικῶς εἶτα ἐκδηλούμενον πρὸς τὰ ἐκτὸς ὅπως προσλάβῃ τὴν ἀρτίαν αὐτῆς ἐμφάνισιν καὶ ὁλομέλειαν καὶ καταστῇ ἱκανὴ διὰ πράξεις βουλητικάς. Ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ὅταν παρεμβαίνῃ ἕνα αἴσθημα διὰ νὰ ὑποβοηθήσῃ μίαν ἰδέαν νὰ μὴ δηλωθῇ, ἀμέσως ἡ ἐνεργητικότης τῆς σκέψεως ἀφυπνίζεται, καὶ πᾶς δισταγμὸς ἐξαφανίζεται. Τὸ ἴδιον τῆς συγκινήσεως εἶναι νὰ ἐπισπεύδῃ τὸ ἔργον τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς ἰδέας, προκαλοῦσα τὸν θρίαμβον αὐτῆς καὶ παρασύρουσα ἐπ' ὠφελείᾳ αὐτῆς πᾶσαν τὴν δραστηριότητα ἡμῶν. Διότι μόνον ἡ ἐμπιστοσύνη γεννᾷ τὴν ἐμπιστοσύνην. Ἡ ἀγάπη γεννᾷ τὴν ἀγάπην καὶ ἡ ἐλπίδα μόνον κάνει τὴν ἐλπίδα νὰ φυτρώνῃ καὶ νὰ μεγαλώνῃ εἰς τὴν ἀπηλπισμένην τὴν καρδιά. Δὲν ἔχουν ἄδικον διὰ τοῦτο ὅσοι γεμίζουν τὴν ψυχήν των ὡς ἐπάνω μὲ εὐφροσύνην διὰ τὸν ἄνθρωπον ποῦ βλέπουν νὰ περιφέρῃ ἀνάμεσα εἰς τὸν κόσμον τὸ ζωηρὸν φῶς ἑνὸς μεγάλου λογισμοῦ μέσα σὲ μιὰ δυνατὴ καρδιά, ἡ ὁποία πάλλεται ἀπὸ βαθειὰ μεγάλα αἰσθήματα.

Πόσον γόνιμοι εἶναι αἱ ἰδέαι τὰς ὁποίας ἐν βαθὺ αἴσθημα αὐτοπεποιθήσεως χρωματίζει καὶ ζωοποιεῖ! Αἱ ἰδέαι αὐταὶ τότε εἶναι αἱ ἀναδεικνύουσαι τοὺς ἥρωας καὶ τοὺς μάρτυρας! Ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι ἐπιτρέπουν εἰς τὴν μεγαλοφυΐαν νὰ ἐπιβεβαιωθῇ, ὅταν αὐταὶ δὲν τὴν δημιουργοῦν. Ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι τέλος γεννοῦν ὅτι ἴσως ὑπάρχει ἀξιοθαύμαστον ἐν τῷ κόσμῳ τὰ θαύματα τῆς φιλανθρωπίας! Εἶναι λοιπὸν προνόμιον τῆς καρδίας ὅτι ἐκεῖθεν προέρχονται αἱ μεγάλαι πράξεις ὡς καὶ αἱ μεγάλαι σκέψεις!

Ὁ κόσμος προχωρεῖ πρὸς τὸν σκοπόν του, τὸν ὁποῖον δεικνύουν εἰς αὐτὸν αἱ μεγάλαι ἰδέαι, ἐνισχύει ὅμως, κεντρίζει καὶ γονιμοποιεῖ ἡ ἐνεργητικὴ δύναμις τοῦ αἰσθήματος.

Γίνεται οὕτω καταφανές, διατί μιὰ μεγάλη ἰδέα, διὰ νὰ καρποφορήσῃ καὶ δημιουργήσῃ ἕνα νέον κόσμον, εἶναι ἀνάγκη νὰ συνοδεύεται ἀπὸ ἕνα ἀνάλογον αἴσθημα.

Διότι πῶς μπορεῖ νὰ μεταδώσῃ ἡ δυσπιστία τὴν πίστιν πρὸς τοὺς ἀπίστους; Πῶς ὁ παράλυτος μπορεῖ νὰ γίνῃ παραλύτων ὁδηγός;

Θὰ ἀνῆκε σήμερον ὁ Σωκράτης εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἀθανάτων ἐὰν πρῶτος αὐτὸς δὲν ἐπίστευεν εἰς τὴν ἰδέαν του, καὶ ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς θὰ ἐβασίλευεν εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, ἐὰν πρῶτος αὐτὸς δὲν ἐγίνετο διὰ τῆς ἀγάπης του βασιλεὺς τῆς ἀγάπης; Καὶ θὰ εἶχον διαγράψει τὴν τροχιάν των εἰς τὸ στερέωμα τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας τόσαι ἄλλαι ἰδέαι καὶ τόσαι ἄλλαι μεγάλαι ἐξανθρωπιστικαὶ χειρονομίαι; Καθωπλισμένη λοιπὸν πᾶσα νέα μεγάλη ἰδέα μὲ τὴν φλέγουσαν καὶ τολμηρὰν ἐκείνην συγκίνησιν, ποῦ γεννᾷ ἡ βαθεῖα αὐτοπεποίθησις, ἐγκαταλείπει μιὰ μέρα ἀποφασιστικὰ τὴν μόνωσιν καὶ προσέρχεται μὲ σταθερὸν βῆμα διὰ ν' ἀντιμετρηθῇ πρὸς τὰς παλαιὰς ἰδέας καὶ νὰ διεκδικήσῃ ὑπὲρ ἑαυτῆς τὰ σκῆπτρα τῆς πνευματικῆς βασιλείας ἐπὶ τοῦ κόσμου.

Κάτω ἀπὸ τὸν ἄμβωνά της, ποῦ φωτίζει τὸ φῶς της καὶ θερμαίνει ἡ πίστις αὐτῆς, ἀρχίζουν τότε νὰ περνοῦν ἀγράμματοι καὶ σοφοί, πονηροὶ καὶ εὐθεῖς τὴν καρδίαν. Διαβαίνουν ὅμως τὴν πρώτην στιγμὴν μᾶλλον ἀπὸ περιέργειαν καὶ κατὰ τύχην παρὰ ἀπὸ ἐνδιαφέρον καὶ εὐμενῆ πρόθεσιν. Διότι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν τὴν αἰσθάνονται ἀκόμη καὶ δὲν τὴν βλέπουν, ὅπως αὐτὴ αἰσθάνεται καὶ βλέπει τὸν ἑαυτόν της.

Τὸ θεῖον ὅμως ἔνστικτον τῆς προόδου ποῦ πάντα ἀγρυπνεῖ μέσα μας, ὁδηγεῖ ἐν τούτοις πλησίον τῆς νέας ἰδέας τὰς περισσότερον ἀκεραίους καὶ εὐαισθήτους ψυχὰς ποῦ νοσταλγοῦν νὰ ἴδουν τὸν δρόμον τῆς ζωῆς ἀπηλλαγμένον ἀπὸ τὰ σουβλερὰ ἀγκάθια τοῦ κακοῦ μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι σπαρμένο. Καὶ τὴν στιγμὴν ποῦ γέρνει ὁ ἥλιος νὰ κοιμηθῇ εἰς τὴν δύσιν καὶ ὁ νέος προφήτης — ἡ νέα ἰδέα — σιωπᾷ διὰ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐπομένην τὸ ἀπολυτρωτικὸν κήρυγμά της, εἷς, δύο, τρεῖς, πέντε ἄνθρωποι ἀποσπῶνται ἀπὸ τὰ παρερχόμενα πλήθη, πλησιάζουν καὶ ἀφ' οὗ τὸν εὐχαριστήσουν, παρακαλοῦν νὰ τοὺς δεχθῇ ὅπως ὁ γεωργὸς τοὺς πρώτους ὥριμους καρπούς, οἱ ὁποῖοι ὡρίμασαν διὰ τῶν φροντίδων του, ἀφοῦ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν ἐνδιαφέρονται διὰ τίποτε ἄλλο τόσον πολὺ ὅσον διὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ καλόν.

Ἔτσι ὁ νέος προφήτης ἀποκτᾷ τοὺς πρώτους ἀποστόλους του. Τὴν ἐπομένην, ποῦ θὰ ἐπαναλάβῃ τὸ κήρυγμά του ὁ προφήτης, θὰ κηρύττουν διὰ τῆς πίστεώς των εἰς τὰ πλήθη τὴν νέαν ἀλήθειαν τοῦ διδασκάλου των καὶ αὐτοί.

Καὶ καθ' ὅσον παρέρχονται αἱ ἡμέραι, ἡ νέα ἰδέα ῥιζώνει βαθύτερον, ὄχι μέσα εἰς τὸ χῶμα, ἀλλὰ μέσα εἰς τὰς καρδίας καὶ τὰς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι προσέρχονται πρὸς τὸν νέον θεόν — διότι θεὸς εἶναι κάθε μεγάλη ἰδέα διὰ τὴν γῆν — ὅπως ἐξομολογηθοῦν τὴν πλάνην των καὶ ἀναβαπτισθοῦν μέσα εἰς τὸ ἀναδημιουργικὸν φῶς τῆς «πυρὸς καὶ πνεύματος».

Ἀρχίζουν ν' ἀναβαίνουν τότε εἰς τὴν νέαν αὐτὴν Βηθλεὲμ διὰ νὰ προσκυνήσουν τὸν νεογέννητον αὐτὸν θεόν, οἱ μάγοι τῆς Χαλδαίας, ποῦ νοσταλγοῦντες ν' ἀνεύρουν τὴν ἀλήθειαν, ἐκυρτώθησαν ἀναζητοῦντες αὐτὴν κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τῆς ἀσώτης καὶ γαύρου Βαβυλῶνος.

Ἡ κοίτη τῆς νέας ἰδέας, — τοῦ νέου αὐτοῦ Ἰορδάνη σιγὰ — σιγὰ γίνεται βαθυτέρα καὶ πλατυτέρα διὰ νὰ δεχθῇ περισσοτέρους εἰς τὸ νέον μεγάλον βάπτισμα, τῆς πνευματικῆς ἀναγεννήσεως, καὶ χαράσσει τὸν δρόμον του ἀργὰ ἀλλὰ σταθερά, καθημερινῶς διὰ μέσου τῆς ἀνθρωπότητος.

Διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν καθημερινῶν συζητήσεων ἡ νέα ἰδέα χωρεῖ ὁλονὲν ἔδαφος κτωμένη.

Ἡ ἰδέα ἐντὸς ὀλίγου δὲν ἔχει πλέον ἀνάγκην οὐδενὸς στηρίγματος. Ἀποβαίνει τεράστιος μαγνήτης ὁ ὁποῖος παρασύρει πλέον εἰς τὸ διάβα του τὰ πνεύματα μικρὰ καὶ μεγάλα εἰς τοιοῦτον ἀπίστευτον βαθμόν, ποῦ καὶ ἂν ἀποπειραθῇ κανεὶς καμμιὰ φορὰ νὰ ξεφύγῃ τὴν ἐπιρροήν του δοκιμάζει μεγάλην δυσκολίαν. Ἡ νέα ἰδέα ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἀποβαίνει ψυχικὴ ἐπιδημία, μεταδιδομένη μεθ' οἵας ταχύτητος μεταδίδεται πᾶσα ἐπιδημία. Ἡ μίμησις μετὰ τῆς ὑποβολῆς πυκνώνει τὸ στρατόπεδον τῶν νέων πιστῶν καὶ ἐλαττώνει τὸν ἀριθμὸν τῶν δυσπιστούντων.

Ἐπιφαίνεται τότε ἡ μέχρι τοῦδε ἀνοργάνωτος ἀντίδρασις συστηματική, ὠργανωμένη, λυσσαλέα, ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς, κατὰ μέτωπον. Διότι δὲν εἶναι ὅλοι εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν πρόθυμοι καὶ ἱκανοὶ νὰ ὑποστηρίζουν τὸ καλὸν καὶ τὴν πρόοδον ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἀτομικῶν των συμφερόντων. Καὶ καθ' ἣν στιγμὴν αἰσθάνονται τὴν ἀκατάσχετον ἕξιν τοῦ νέου μεγαλοδυνάμου κηρύγματος ὁλόρμητον νὰ θεριεύῃ καὶ νὰ ἀνατρέπῃ τὰ πνεύματα καὶ τὰς ἰδέας, ἔξαλλοι ἀνεγείρονται, καταβαίνουν θορυβωδῶς, μὲ τοὺς γρόνθους συνεσφιγμένους, ἐν ᾧ τρίζουν τοὺς ὀδόντας, καὶ τὸ ἀνήλιον ὑπόγειον τῆς ψυχῆς των, ὅπου φωλιάζει τὸ φαρμακερὸ στοιχεῖο τοῦ κακεντρεχοῦς ἐγωϊσμοῦ, τὸ κεντοῦν δυνατὰ μὲ τὸ σουβλερὸν βουκέντρι τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντός των, ποῦ κινδυνεύει, διὰ νὰ ξυπνήσῃ μέσα των καὶ μέσα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἄλλων. Καὶ μαζὶ μὲ τὸ διεγερτικὸν αὐτὸ κέντρισμα τοῦ ἀτομικοῦ των ἐγωϊσμοῦ ἐπικαλοῦνται τὴν συνδρομὴν τῶν παλαιῶν θεῶν ποῦ ἀκούεις νὰ ξεψυχοῦν εἰς τὸ συγκλονιστικὸν διάβα τοῦ νέου λυτρωτῆ θεοῦ καὶ νὰ μεταβάλλωνται εἰς κόνιν τὰ εἴδωλά των.

(Ἀκολουθεῖ)

Βάμος Φεβρουάριος 1924
ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΣ

—ο—

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

Η ΑΠΟΚΡΙΑ

Ἡ καταγωγὴ τῶν Ἀπόκρεω εἶναι ἀρχαιοτάτη τὸ ἔθιμον δὲ τοῦτο τοῦ Καρναβαλιοῦ KARNEVAL καὶ τῶν κατ' αὐτὸ διασκεδάσεων ἔχει τὴν ἀρχήν του εἰς τὴν λατρείαν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, τὴν ἑορτὴν τῶν Κρονίων καὶ ἰδίως τῶν Σατουρναλίων τῆς ἀρχαίας Ῥώμης.

Ἐν τούτοις καὶ ὅλοι οἱ Ἀνατολικοὶ λαοὶ εἶχον ἑορτὰς παρομοίας πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς καὶ Ῥωμαϊκάς, Θρησκευτικοῦ πάντοτε χαρακτῆρος, πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου ἔτους ἢ τῆς ἀνοίξεως, εἰς συμβολισμὸν τῆς ἀναγεννήσεως τῆς φύσεως. Ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρωμεν τὰς ἑορτὰς τῶν Βαβυλωνίων, τὰς τῶν Αἰγυπτίων πρὸς τιμὴν τῆς Ἴσιδος, τὰς Ἑβραϊκὰς διὰ τὰς Μοίρας καὶ πρὸ πάντων τὰ Βάκχεια τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ὅλαι αἱ ἑορταὶ αὗται ἢ μᾶλλον σχεδὸν ὅλαι, διότι δὲν σώζονται ἀκριβεῖς κατὰ πάντα πληροφορίαι περὶ ὅλων, ἐπανηγυρίζοντο μὲ χορούς καὶ συμπόσια, προσωπίδας καὶ μεταμφιέσεις καὶ τόσον εἶχον ῥιζωθῆ εἰς τὰ ἔθιμα κατὰ τοὺς χρόνους κατὰ τοὺς ὁποίους ἐξηπλώθη ὁ χριστιανισμός, ὥστε ἡ Ἐκκλησία ὄχι μόνον ἠνέχθη ἀλλὰ καὶ ἀπεδέχθη αὐτάς, ἐννοεῖται μὲ τὰς τροποποιήσεις, τὰς ὁποίας ἐπέβαλλε τὸ πνεῦμα τῆς Θρησκείας.

Οὐδεὶς λαὸς ἀρχαῖος ἢ νέος ἀπέκλεισε τὰς διασκεδάσεις ἢ ἂν θέλετε τὴν τρέλλα τῶν Ἀπόκρεω «KARNEVAL» ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν καὶ σήμερον ἀπαντᾶται καὶ εἰς τὸν παλαιὸν καὶ τὸν νέον κόσμον τὴν Εὐρώπην δηλ. καὶ Ἀμερικὴν καὶ διαφέρει μόνον κατὰ τόπους ἀναλόγως τῆς ἰδιοσυγκρασίας ἑκάστου λαοῦ ἢ φυλῆς.

Αἱ Ἀπόκρεω κατὰ τὸν Μεσαίωνα ἰδίως ἀπὸ τοῦ ΙΓ' αἰῶνος ἑωρτάζοντο μὲ ἔκτακτον λαμπρότητα.

Ν. Τ.

***

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΤΟ Τριῴδιον μᾶς ἦλθε καὶ ἡ ἀποκρηάτικη κίνησις ἤρχισε μὲ κάποιαν ζωηρότητα καὶ ἐν τῇ πόλει μας τῇ πρωτοβουλίᾳ Νέων οἱ ὁποῖοι τὸ προπερασμένο Σάββατο διωργάνωσαν χορευτικὴ ἑσπερίδα ἧς αἱ εἰσπράξεις θὰ διατεθοῦν πρὸς διοργάνωσιν τῆς ἑορτῆς τοῦ Καρναβάλου κατὰ τὰς Ἀπόκρεω. Ὁ σκοπὸς πολὺ ἐπιτυχημένος· εὐχόμεθα νὰ ἀχθῇ εἰς πέρας διὰ τὴν πραγματικὴν ψυχαγώγησιν τῆς κοινωνίας μας ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν Ἀπόκρεω.

***

Ο Ἐμπορικὸς Σύλλογος τῆς πόλεώς μας ἑώρτασε χθὲς ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους τὴν ἐπέτειον ἑορτήν του διὰ παραθέσεως γεύματος εἰς τὰ Μέλη του τὸ ἑσπέρας ἐν τῷ «Ἰδαίῳ Ἄντρῳ». Ἡ συγκέντρωσις ὑπῆρξε ἀρκετὰ ἐπιτυχὴς τὸ δὲ γλέντι διήρκεσε μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν ὁπότε οἱ διάφοροι προσκεκλημένοι ἀνεχώρησαν κατευχαριστημένοι ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν. Εἰς λαμπρὸν Σωματεῖον μας εὐχόμεθα καὶ τοῦ χρόνου ἀλλὰ περισσότερον διοργανωμένον ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπόκτησιν ἰδικῆς του Λέσχης εἰς τὴν ὁποίαν οἱοσδήποτε ξένος ἀλλὰ καὶ οἱ ἐντόπιοι νὰ εὑρίσκωσι τὸ ἀπαιτούμενον κύκλον πρὸς συζήτησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἀναφαινομένων ἐμπορικῶν ζητημάτων ἐν τῇ ἀγορᾷ μας. Σύλλογος ὁ ὁποῖος προβλέπει τὴν σύνθεσίν του ἀπὸ τὰ ὑγιέστερα στοιχεῖα τῆς πόλεώς μας τόσον οἰκονομικῶς ὅσον καὶ θετικῶς δὲν πρέπει νὰ ὑστερήσῃ διὰ τὴν ὡς ἄνω ἐνέργειαν του ἡ ὁποία θὰ τὸν

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΓΑΜΒΡΟΥΣ Κουφέτα, λικὲρ καὶ φοντὰν πολυτελείας. Εὐρωπαϊκαὶ Πούδρες, ἀρώματα, σάπωνες καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ εἴδη εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους εἰς τὸ Κατάστημα Ἰωάννου Α. Κούνουπα.

ΔΚ ΒΡ